Izrek Šarkovskega

Mentor: Aleš Vavpetič

Vsebina teme:

Leta 1950 je W. A. Coppel dokazal, da za vsako funkcijo $f: [0,1] \to [0,1]$, ki nima točke periode 2 (torej za vse $x \in [0,1]$ velja $f^2(x) \neq x$ ali f(x) = x), in vsako točko $x \in [0,1]$ zaporedje $(f^n(x))_{n \in \mathbb{N}}$ konvergira k negibni točki. Posledično funkcija, ki nima točke periode 2, nima točke periode $n \in \mathbb{N}$; torej ne obstajata $x \in [0,1]$ in $n \in \mathbb{N}$, da je $f(x) \neq x$ in $f^n(x) = x$.

Šarkovski je v 60 letih posplošil zgornji rezultat. Naravna števila uredimo na sledeči način:

Izrek Šarkovskega pravi, da ima vsaka zvezna funkcija $f:[0,1] \to [0,1]$, ki ima točko periode n, za vsak $m \triangleleft n$ tudi točko periode m. Velja tudi v nekem smislu obrat izreka: Za vsako naravno število n obstaja $f:[0,1] \to [0,1]$, da ima f točko periode m natanko tedaj, ko je $m \triangleleft n$.

Literatura:

K. Burns, B. Hasselblatt, *The Sharkovsky theorem: a natural direct proof.* Amer. Math. Monthly 118 (2011), no. 3, 229–244.

W. A. Coppel, The solution of equations by iteration. Proc. Cambridge Philos. Soc. 51, (1955). 41–43.

M. Misiurewicz, Remarks on Sharkovsky's theorem. Amer. Math. Monthly 104 (1997), no. 9, 846–847.

C. Robinson, *Dynamical systems. Stability, symbolic dynamics, and chaos.* Studies in Advanced Mathematics. CRC Press, Boca Raton, FL, 1995.